

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. De Symbolo Fidei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO V.

De Symbolo Fidei.

Cum inter Apostolicas traditiones vna ex præcipuis, & populo christiano maximè necessarijs sit symbolum fidei; ideo de illo breuiter hęc agendum est.

Ac in primis dicendum est valde necessarium fuisse conditi libellum illum, qui dicitur vulgo symbolum fidei; quo primaria catholica fidei capita velut in compendium breuissimum, redigerentur: hęc enim breuitate (vt docet S. August. lib. 1. de Symb. ad catech. c. 1.) consultum fuit idiotis rusticis & pueris, vt fidem exp'licitam de præcipuis mysterijs facilius concipere & retinere possent. Deinde eadem breuitas aptissima fuit, vt fidei vnitas & conformitas toto orbe facilius seruetur; omnesq; Christiani essent vnus labij & vnus oris, vt innuit S. Irenæus l. 1. contra hæreses cap. 3.

Dicendum 2. symbolum fidei Catholicæ ab Apostolis fuisse conditum. Hoc tanquam certum tenendum est; ac meritò temeritatis & erroris damnandus Erasmus, qui præfatione ad suas paraphrases in S. Matth. dubitat de hac veritate, quam tamen indubitatam vniuersa semper tenuit Ecclesia, & quam vnanimiter docent sancti Patres, vt S. Ambros. in serm. de Elia & ieiunio, S. Hieron. epist. 61. S. Leo epist. 13. S. August. serm. 2. Dominica in Palmarum ramis: vbi etiam vnicuique Apostolorum suum articulum tribuit, & ideo illud fidei compendium vocatum est symbolum, quasi co'latio & mutuum consilium; quia scilicet (vt docet S. Clemens epist. 1. ad Iacobum) Apostoli communi consilio inter se habito illud condiderunt; vel quia est quasi indicium vel signum, quo fideles ab infidelibus discerni possent, vt notat idem S. Clemens ibid.

Dicendum 3. alia quoque fidei symbola in Ecclesia Catholica edita esse varijs temporibus occasione diuersarum hæreseon erumpentium: quæ tamen nihil aliud continent, quàm pleniorẽ ipsius symboli Apostolici explicati-

cationem: sunt autem tria præ cæteris in Ecclesia recepta primum est illud, quod in 1. Concilio Niceno aduersus hæresim Arrij editum fuit; in quo ea, quæ ad diuinitatem filij spectant (quam impiè negabat Arrius) fufius explicantur.

Secundum symbolum editum fuit in Concilio Constantinop. 1. contra Macedonium hæreticum, qui diuinitatem Sancti Spiritus impugnabat: in quo proinde, quod ad ipsius Spiritus Sancti diuinitatem spectant, fufius explicantur: Et illud idem est, quo Ecclesia Romana in Missæ sacrificio vtitur; vno tantum verbo aduersus errorem Græcorum addito, quo proficitur Ecclesia Spiritum Sanctum non tantum à Patre, sed etiam à Filio procedentem Cui symbolo etiam ipsi Græci cum eorum Patriarcha in Concilio Florentino subscripserunt.

Tertium denique symbolum est S. Athanasij, quod ipse, cum Arrianis persequentibus Roma profugus esse composuit, & Iulio summo pontifici obtulit; illi tanquam Christi vicario fidei suæ rationem reddens: quod postea vniuersa Ecclesia in tanta veneratione habuit, vt vndique terrarum (sicut docet Baronius ad ann. Christi 340.) varijs idiomatibus versum fuerit; & pro legitima fidei professione susceptum.

SECTIO VI.

An obiecta fidei creuerint successu temporis.

Sensus questionis est, an plures veritates tanquam à Deo reuelata, vno tempore credendæ fuerint quam in scripturis; v. g. tempore legis gratiæ, quam legis Mosaicæ; & in his posterioribus sæculis post tot Conciliorum in materia Fidei definitiones, quam primis Ecclesiæ temporibus, in quibus nulla vel paucissima Concilia habita fuerant: pro cuius resolutione

Dicendum 1. eandem fuisse prorsus fidem, etsi non æqualiter explicitam, in sanctis Patriarchis ante Christum